

ЗІЛІНСЬКИЙ Орест (12. 04. 1923, с. Красна Кроснен. пов., Галичина, нині Підкарпат. воєводство, Польща — 16. 07. 1976, побл. с. Винне, округ Михаловець, похов. у м. Свидник, нині Словаччина) — український літературознавець і фольклорист у Чехії. Син **Івана**, батько **Богдана Зілинських**, чоловік **Є. Бісс**. Кандидат філологічних наук (1966). Навч. в УВУ (1940–43), Карловому університеті (1945–48; д-р філософії, 1949) у Празі. Учень **О. Колесси** та **І. Панькевича**. Викладав польс. мову, літературу Київ. Русі і рад. літературу в Оломоуц. університеті (нині Чехія; 1948–58); брав участь у підготовці навч. програм та підручників для укр. шкіл Пряшівщини. Від 1958 — в інститутах Чехословац. АН: Чехословац.-рад., від 1964 — мов і літ.-р, від 1971 — чес. та світ. літ.-р. Досліджував давню і нову укр. літературу (зокрема творчість І. Котляревського, Т. Шевченка, І. Франка, М. Коцюбинського, І. Нечуя-Левицького), укр. літературу Сх. Словаччини, фольклор, укр.-чес.-словац. літ. зв'язки. Популяризатор укр. літ.-ри у Чехословаччині, автор перекладів і післямов до чес. вид. творів М. Рильського (1947), Ю. Яновського (1949, 1960, 1966), І. Котляревського (1955), І. Нечуя-Левицького (1960), М. Бажана (1963), І. Драча, М. Коцюбинського (обидва — 1964), Є. Гуцала (1965). Упорядкував «Антологію української лірики» (ч. 1, Торонто, 1978). Прихильник істор.-порівнял. методу дослідж. фольклору. Наукові праці з питань історії укр. фольклористики, обряд. фольклору, нар. ігор, пісень, дум, балад та ін. жанрів. Загинув за нез'ясов. обставин.

Основні праці

О názvu jarních písní v ukrajinské Haliči // Československá rusistika. Praha, 1956. Č. 3; Про

взаємовідносини між українськими, чеськими та словацькими народними піснями // З історії чехословацько-українських зв'язків: Зб. Братислава, 1959; O stylové podstatě Ševčenkovy poezie // Československá rusistika. Praha, 1961. Č. 1; Тарас Шевченко та чеська література // Наша культура. Варшава, 1961. Ч. 2; Ідейний образ Шевченка в чеській критиці XIX ст. // Дружно вперед. Пряшів, 1965. Ч. 1; Resepte Ševčenka v České literatuře XIX st. // Slavia. Praha, 1966. Č. 2; Франко і чеський приклад // Дукля. 1966. Ч. 4; Право на смуток: Про поезію Є. Плужника // Там само. Ч. 6; «Собор» О. Гончара // Там само. 1968. Ч. 3; Sto padesát let česko-ukrajinských literárních styků, 1814–1964. Praha, 1968 (співавтор); Kapitoly z dějin východoslovenských lidových her // Slavia. Praha, 1970. Č. 1; Ukrajinské dmy v novějším období svého vývoje // Československá rusistika. Praha, 1972. Č. 5; Lidové balady východoslovenských Ukrajinců v jejich interetnických vztazích // Slovenský národopis. Bratislava, 1974. Č. 1; Slovenská ľudová balada v interetnickom kontexte. Bratislava, 1978.

Рекомендована література

1. Копиленко Л. На світових обширах. К., 1971;
2. Мушинка М. Науковець з душею поета. С. Банд-Брук, 1983;
3. Його ж. Україніст із Золотої Праги // СіЧ. 1993. № 11;
4. Кирчів Р. Орест Зілинський і розробка проблеми загальнонаціонального контексту фольклору українців Карпат // НТЕ. 1994. № 1;
5. Неврлий М. О. Зілинський як літературознавець // Сучасність. 1994. № 11.

М. І. Мушинка

Бібліографічний опис:

Зілинський Орест / М. І. Мушинка // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16148>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).